

1974. 1. 10.

Сведения, получени от ЛИЛИ ДИМОВА на 30.III.1971г.

Във връзка с подготвяния за печат материал "Читателите до Д. Димов"
от Ек. Иванова

Мисля, че е неправилно да се каже за Д. Димов, че писмата, които е получавал от читатели са едни от най-грижливо съхраняваните материали в бюрото му. Вярно, че много писма са събрани в пликове, но може би още толкова не са запазени. След като пликовете се напълниха и мястото в чекмеджетата се свърши, той трупаше новите писма на камината докато им се намери място, а толкова се намираше все по-трудно и по-трудно в нашия и без това отрупан с много книги малък дом. Там се трупаха и най-различни съюзни съобщения важни и маловажни и когато този куп вземаше големи размери биваше изгарян от самия него.

Особено много го радваха въпросите къде е Павел, Къде е "иля, какъв пост заема сега Варвара, какъв е адресът на П. Морев..." "Това е най-сигурният белег, че съм успял - казваше ми той - когато читателят до такава степен е повярвал на героите ми и ги вижда живи"

Много от писмата, които особено харесваше ги слагаше под дървената вазичка на бюрото си с оглед при свободно време на всяка цена да им отговори. Но тъй като толкова не оставаше мисля че нито един почитател на Д. Димов не е получил отговор на писмото си. За това той ужасно много се упрекваше и критикуваше и намираше, че е ужасно невъзпитано от негова страна и считаше, че това става, защото той няма правилна организация на труда.

Ек. Иванова